Izrael wkracza do Królestwa Bożego

Deszcz padający na trawę

„Nuże, pójdźmy […] szukać Pana Zastępów! Ja także pójdę! I przyjdzie wiele ludów i potężnych narodów, aby szukać Pana Zastępów w Jeruzalemie […]: Pójdziemy z wami, bo słyszeliśmy, że z wami jest Bóg” — Zach. 8:21-23.

Posuwamy się naprzód w kierunku Królestwa Bożego. Musi jednak upłynąć nieco czasu. Okoliczności dotyczące Izraela rozwijają się. Warto wspomnieć o pięknej pieśni w języku hebrajskim, która została zaśpiewana przez tłum Izraelczyków w 2018 roku z okazji 70. rocznicy powstania państwa Izrael. Tytuł tej pieśni to „Alleluja”, a słowo to, często w niej powtarzane, wyraża chwałę dla Boga

[1].

Sprawy dla Izraela wyglądają obiecująco. Od czasu kryzysu z 7 października 2023 roku, wrogowie Izraela, tacy jak Hamas, Hezbollah, Iran, a teraz także Syria, zostali osłabieni. Z zainteresowaniem będziemy śledzić rozwój wydarzeń w nadchodzących latach. Panuje jednak powszechna zgoda, że ustanowienie Królestwa nastąpi po ostatecznym konflikcie w Izraelu, opisanym w Księdze Ezechiela 38.

Warto zwrócić uwagę, że narody wymienione w Ezechiela 38 jako wrogowie Izraela nie obejmują jego bliskich arabskich sąsiadów. Trzykrotne ataki ze strony arabskich sąsiadów Izraela – w latach 1948, 1967 i 1973 – należą już do historii. Egipt i Jordania podpisały formalne porozumienia pokojowe z Izraelem, Arabia Saudyjska uczyniła to w sposób nieformalny, a kilka innych państw przystąpiło do Porozumień Abrahamowych z 2020 roku.

Szyicki Iran oraz jego sojusznicy, Hamas, Hezbollah i Jemen, zostali znacząco osłabieni. Inny sojusznik Iranu, reżim Asada w Syrii, został obalony przez sunnickie siły od wewnątrz. Następnie Izrael i USA zniszczyły syryjskie siły powietrzne i morskie.

Ezechiel 38

Koalicja opisana w Księdze Ezechiela 38 obejmuje Goga, Persję, Kusz, Libię, Gomer i Togarmę (Ezech. 38:3-6). Często są oni utożsamiani z Rosją, Iranem, Jemenem, Libią, Niemcami i Turcją, co stanowi również nasz najlepszy osąd. Warto jednak zwrócić uwagę na kilka wnikliwych artykułów, które przedstawiają różne interpretacje tego zagadnienia, na przykład w publikacji *Beauties of the Truth* z listopada 2022 roku, zatytułowanej „The House of Togarmah, Is Modern China, a Cultural Descendant?”. Obserwujemy zatem rozwój wypadków w miarę upływającego czasu.

Powyższa lista sugeruje, że Gomer z Księgi Ezechiela może odnosić się do współczesnych Niemiec. Gdyby tak było, mogłoby to wskazywać na istotną zmianę okoliczności, biorąc pod uwagę wiodącą pozycję Niemiec w Europie Zachodniej. Obecnie Rosja (Gog) i Niemcy (Gomer) znajdują się po przeciwnych stronach konfliktu ukraińskiego. Jeśli te przypuszczenia są słuszne, wydaje się, że z biegiem czasu między Rosją a Europą może rozwinąć się duch współpracy.

Wydaje się to prawdopodobne, ponieważ ostateczny konflikt z Izraelem, opisany w Księdze Ezechiela 38, najwyraźniej będzie wspierany przez wpływy Zachodu. Wnioskujemy to z rozdziału 16 Księgi Objawienia, w którym zawarta jest wzmianka o konflikcie Armagedonu. W Objawieniu 16:13, w kontekście szóstej plagi, czytamy: „I widziałem trzy duchy nieczyste jakby żaby wychodzące z paszczy smoka i z paszczy zwierzęcia, i z ust fałszywego proroka”. Są one powszechnie interpretowane jako reprezentujące wpływy kultury zachodniej. Bestia to papiestwo, natomiast smok odnosi się do kontroli Szatana nad zachodnimi władzami politycznymi. Zgodnie z wersetem Obj. 19:20, fałszywy prorok jest powiązany z dwurożną bestią opisaną w Obj. 13:11, która zazwyczaj utożsamiana jest z Kościołem Anglikańskim, również będącym częścią kultury zachodniej[2].

Werset Obj. 16:14 opisuje skutki tej trójstronnej koalicji. „A są to czyniące cuda duchy demonów, które idą do królów całego świata, aby ich zgromadzić na wojnę w ów wielki dzień Boga Wszechmogącego”. Gdzie odbywa się ta bitwa? Werset 16 stwierdza: „Zgromadził ich na miejscu, które po hebrajsku nazywa się Armagedon”. Wydaje się, że odnosi się to do ostatecznego zgromadzenia opisanego w 38. rozdziale Księgi Ezechiela[3]. Jeśli tak, to rozdział 38 Księgi Ezechiela najwyraźniej uwzględnia pewne siły europejskie. Byłoby to zgodne z utożsamieniem Gomera z Niemcami.

Tłocznia wina

Inny element sugeruje również zaangażowanie Europy w ostateczny konflikt. Werset Obj. 14:14 przedstawia żniwo, w którym Jezus siedzi na obłoku, z koroną na głowie i trzymając sierp w ręku. Po tym, jak „ziemia została zebrana” (werset 16), następuje deptanie prasy

winnej, co symbolizuje ostateczny sąd nad siłami chrześcijaństwa.

W wersecie Obj. 14:20 czytamy: „I deptano tłocznię poza miastem, i popłynęła z tłoczni krew, aż dosięgła wędzideł końskich na przestrzeni tysiąca sześciuset stadiów”. Liczba 1600, będąca wynikiem mnożenia 40 przez 40, symbolizuje ekstremum ostatecznego sądu nad chrześcijaństwem. Gdzie jednak rozpocznie się ten sąd? Werset 20 podaje, że zaczyna się on „poza miastem”. Miasto Babilon, wspomniane w tym samym rozdziale, jest jedynym wymienionym tam miastem. Jak zatem chrześcijaństwo może być deptane poza Babilonem? Odpowiedź brzmi, że moc koalicji – smok, bestia i fałszywy prorok – zostanie zwabiona do zgromadzenia się w Izraelu, gdzie rozpocznie się ostateczny sąd.

Wydaje się, że taki scenariusz znajduje potwierdzenie w proroctwie Joela. Rozdział trzeci opisuje ostateczne zgromadzenie narodów przeciwko Izraelowi: „zgromadzę wszystkie narody i sprowadzę je do Doliny Józafata”, gdzie spadnie na nie sąd. Werset 17 kontynuuje: „Niech poruszą się ludy i przyjdą do Doliny Józafata […]. Zapuśćcie sierp, gdyż nadeszło żniwo! […] pełna jest prasa; pełne są kadzie, gdyż złość ich jest wielka!”. Tłocznia jest deptana w Izraelu.

Werset Obj. 16:19 wyjaśnia następnie, że Babilon, symbolizujący chrześcijaństwo, jest podzielony. Koalicja smoka, bestii i fałszywego proroka, zjednoczona w wersecie 13, uległa rozłamowi w wyniku Armagedonu. „I rozpadło się wielkie miasto na trzy części, i legły w gruzach miasta pogan. I wspomniano przed Bogiem o wielkim Babilonie, że należy mu dać kielich wina zapalczywego gniewu Bożego” (werset 19). Koalicja ta napotyka dalsze trudności na własnym podwórku (wersety 20-21). Jednakże to uderzenie, które prowadzi do rozbicia koalicji, najwyraźniej zaczyna się od ich porażki w Izraelu.

Wybawienie Jehoszafata

2 Księga Kronik 20 zawiera relację, która wydaje się równoległa do wcześniej opisanej. Trzy siły – Ammon, Moab i Edom – zebrały się przeciwko Jehoszafatowi, aby go pokonać. „A cały lud Judy stał przed PANEM z małymi dziećmi, żonami i synami” (UBG), modląc się o Bożą opiekę, podobnie jak we fragmencie Joela 2:12-14. W wersecie 2 Kron. 20:14 prorok Jahaziel przemawia do zgromadzonych w imieniu Boga, potwierdzając, że Bóg wybawi Izraela – tak jak Starożytni Święci pojawią się we właściwym czasie, aby zapewnić Izrael, że Bóg interweniuje w ich imieniu.

Następnie Jahaziel dodaje coś niezwykłego. „Nie wasza to wojna, ale Boża. Nie waszą rzeczą będzie tam walczyć, […] stójcie, i oglądajcie ratunek Pana […]! Nie bójcie się […]! Wtedy Jehoszafat pochylił głowę twarzą aż do ziemi, […] Judejczycy i mieszkańcy Jeruzalemu padli przed Panem, oddając pokłon Panu” (2 Kron. 20:15, 17-18).

Rankiem, gdy spoglądali w dół ze wzgórz i obserwowali zbliżającego się wroga, dostrzegli, jak Moab i Ammon toczą walkę z Edomem, a następnie zwracają się przeciwko sobie. Wszyscy trzej przeciwnicy zostali pokonani bez udziału Izraelitów.

Wybawienie Hiskiasza

Podobna historia cudownego wybawienia miała miejsce później, w czasach króla Hiskiasza, co zostało opisane w rozdziałach 37 i 38 Księgi Izajasza. Potęga Asyrii, pod wodzą króla Sennacheryba, domagała się poddania Jerozolimy. Hiskiasz zaniósł list od Sennacheryba do świątyni, rozłożył go przed Bogiem i przyznał, że Izrael nie ma wystarczającej siły, by stawić opór. Błagał o Boże wybawienie, które zostało mu udzielone. Wróg wkrótce stracił 185 000 ludzi, gdy Bóg bronił Izraela, po raz kolejny bez walki z ich strony (2 Król. 19:35; Izaj. 37:36). „Sennacheryb, król Asyrii, wycofał się więc i wyruszył. Wrócił i zamieszkał w Niniwie” (UBG), gdzie później utracił swoje królestwo (wersety 37-38). Izrael znów nie musiał walczyć. Bóg ich wybawił.

Micheasza 5:4-6

Prorok Micheasz był współczesny Izajaszowi. Obaj prorocy żyli w czasach, gdy Hiskiasz doświadczył wybawienia. Piąty rozdział Księgi Micheasza mówi o tym samym doświadczeniu. Wersety 1-3 mówią o narodzinach Jezusa, diasporze Izraela oraz chwale Jezusa w czasie Wieku Ewangelii. Werset 4 mówi o wyzwoleniu Izraela przez Jezusa pod koniec wieku.

„On będzie pokojem”. Oznacza to, że Jezus wybawi Izrael z ostatecznego niebezpieczeństwa. „Gdy Asyryjczycy wpadną do naszego kraju [inwazja Sennacheryba] i wkroczą do naszych pałaców, wtedy wystawimy przeciwko nim siedmiu pasterzy i ośmiu książąt z ludu”. Słowo „pasterz” to idiom oznaczający „króla”. Bóg wzbudzi siedmiu królów i ośmiu książąt, aby ocalić Izrael. Siedmiu królów odnosi się do klasy Kościoła, która rozwinęła się w trakcie siedmiu etapów. Ich interwencja będzie miała miejsce z góry. Ośmiu książąt to Starożytni Święci. Jest ich„ośmiu”, co oznacza ich wzbudzenie po zakończeniu siedmiu etapów rozwoju Kościoła. Wskażą oni Izraelowi na ich wybawiciela, Jezusa, co zaowocuje narodową pokutą, szczerymi podziękowaniami oraz wdzięcznymi sercami zwracającymi się ku Bogu. Izrael z radością doceni Mesjasza i rozprzestrzeni błogosławieństwa Królestwa na cały świat.

Wybawienie bez walki

Zauważmy, że Izrael nie będzie walczył podczas swojego ostatecznego wyzwolenia. Zostanie zaatakowany, a jedyną nadzieją, jaką będzie miał, będzie modlitwa do Boga. Następnie nastąpi niezwykłe wyzwolenie. Jezus, wraz z Kościołem, wybawi ich. Nie tylko serca Izraelitów zostaną pobudzone, ukorzone i wdzięczne, ale cały świat dostrzeże Bożą rękę chroniącą ich, bez potrzeby, by Izrael walczył w swojej obronie. Werset 5 wyjaśnia, że „oni”, Boże moce z góry, „będą mieczem rządzić ziemią asyryjską i […] krainą Nimroda. **Onnas** wybawi od Asyryjczyka” (BP).

A co z Izraelem? „Potem będzie resztka Jakuba wśród wielu ludów jak **rosa**, która pochodzi od Pana, jak obfite **deszcze** na zieleń, która nie czeka na ludzi ani nie pokłada nadziei w synach ludzkich”. Świat to dostrzeże, a Izrael to doceni. Starożytni Święci skierują Izrael ku Mesjaszowi. Tak jak Jehoszafat, Izrael pokłoni się do ziemi w skruszonej czci i dziękczynieniu.

Wówczas słodki wpływ porannej „rosy”, cichego i orzeźwiającego „deszczu na zieleń”, otworzy się na zmęczony świat. Ludzie będą mogli dostrzec cudowną opiekę Bożą. Stopniowo świat otworzy niedowierzające oczy, aby zobaczyć strumień życia płynący na zewnątrz przez lud Boży. „Nuże, pójdźmy […] szukać Pana Zastępów! Ja także pójdę!”

David Rice (USA)

[1] Wpisując w Google frazę „Hallelujah YouTube 70th anniversaryIsrael”, można obejrzeć nagranie wideo. Początkowe słowa „Halleluyah La Olam”, oznaczają „Alleluja światu”. W niektórych wersjach dostępne są angielskie napisy.

[2] To jest również zdanie autora tego artykułu. Niemniej jednak niektórzy rozważni bracia sugerują, że bestia o dwóch rogach może być związana z islamem, który dzieli się na dwa główne odłamy: sunnicki i szyicki.

[3] Podczas wykładu wygłoszonego na Konwencji w San Diego w 2024 roku brat David Doran zwrócił uwagę, żeodniesienie do „hebrajskiego” w Objawieniu 16:16 sugeruje, iż w tym fragmencie mowa o naturalnym Izraelu. Taki wniosek jest zgodny z poglądem, że Armagedon to konflikt opisany w Księdze Ezechiela 38.